

Posudek diplomové práce Lucie Militké

„Barokní řezané sklo ze zámeckého souboru rodiny Kolovratů v Rychnově nad Kněžnou a malované sklo Ignáce Preisslera“

Lucie Militká si vytkla za cíl zpracovat zdánlivě nesourodé téma barokního řezaného skla a skla malovaného švarclotem, připisovaného domácímu malíři Ignáci Preisslerovi. Jak sama v úvodu podotýká, vedl ji k tomu předpokládaný stejný původ, respektive objednavatel František Karel Liebštejnský z Kolovrat, majitel rychnovského panství.

Věnovala se regionálnímu tématu, jehož význam však přesahuje nejen hranice zmíněného regionu, ale i celé země. Vždyť práce Ignáce Preisslera (1676 - 1741), považované za dílo evropského významu, se stále těší značné pozornosti a nezdá se, že by problém autorství jednoho či více autorů specifické malby na skle a porcelánu švarclotem a červenou železitou barvou v kombinaci se zlatem byl beze zbytků již vyřešen. Logicky proto zmínila příspěvek historika Jaroslava Šůly, který přesvědčivě vyvrátil Preisslerův pobyt ve Vratislavi, když doložil trvalý pobyt na kolovratském panství v Kunštátu od konce 17. do 30. a 40. let 18. století jak u otce Daniela Preisslera (1636 – 1733), rovněž malíře skla a porcelánu, tak i jeho syna Ignáce.

Po materiálové stránce se diplomantka opírala o rozsáhlé fondy soukromé sbírky Kolovratů v Rychnově nad Kněžnou, sbírek UPM v Praze, MAK a KHM ve Vídni. K nim přiřadila stěžejní předměty známé z literatury, jiné zajímavé exempláře zaznamenané na aukcích, popřípadě v dalších cizích sbírkách.

V souboru věnovaném řezanému sklu chybí snad jen velký slavnostní pohár, broušený a řezaný, se znakem a iniciálami Viléma Albrechta Liebštejnského z Kolovrat (1665 – 1729), ze sbírky UPM. Pozornost věnovala také archeologickým nálezům z výzkumů na místech zaniklých kolovratských skláren (Černá Voda a Malá Deštná), jež se pokusila konfrontovat s dochovaným malovaným sklem Ignáce Preisslera i s řezaným sklem ze zámku v Rychnově nad Kněžnou.

Za přínosný považuji rozbor dnes ztracené korespondence a vyúčtování za dekorovaný porcelán a sklo z let 1729 – 1732, publikované kdysi F. X. Jiříkem. Autorka si v této souvislosti klade zásadní otázku, zda Ignác Preissler, eventuálně jeho otec Daniel Preissler pracovali pro Františka Karla Libštejnského z Kolovrat i před rokem 1729. Na tuto otázku přímo neodpovídá, avšak uvádí předměty datované chronogramem 1720 z norimberské sbírky a vídeňské sbírky, jejichž rukopis je identický s rukopisem prací z doby kolem roku 1730 (není jistě bez zajímavosti, že číšku do sbírky vídeňského muzea daroval v roce 1867 Fr. Egermann ml.).

Zpracovala dostatečné množství skleněných předmětů ze soukromé kolovratské sbírky (49 skel) a z muzejních souborů jak v České republice, tak i v cizině (68 skel), aby mohla v konfrontaci s archivními prameny i archeologickými nálezy dospět k závěru o stejném původu obou skupin skel. Přesvědčivě prokázala tvarovou analogii mezi předměty ze souboru řezaného a malovaného skla. Pracovala s dostupnou starší i novější literaturou, v níž se dobře zorientovala. Z textu jasně vyplývá, že získala přehled o grafice evropské, v první řadě augsburské, podle níž pracovali jak řezáči, tak malíři. Její práce se vyznačuje logickým postupem, jasně formulovaným úkolem a cílem, je čtivá, bez zásadních stylistických chyb. Snad bych vytkla zbytečné a orientaci snad trochu ztěžující dělení na část katalogovou a výkladovou.

Práce představuje velmi solidní základ k dalšímu studiu a proto ji doporučuji k obhajobě.

Helena Brožková

V Praze dne 18. 5. 2006.